

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

9. Ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.

Δι' συνδρομὰς ἀποστέλλονται ἀπ' εὐ-
θείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου,
χρητονομισμάτων, χρυσοῦ κ. τ. λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Καρλόλου Μερουβέλ : ΟΙ ΤΡΕΜΟΡ, μυθιστορία μετὰ εἰκόνων, μετά-
φρασις *Κ. (συνέχεια).—Ιωάννου Βαλέρα : — ΠΕΠΙΤΑ ΧΙΜΕΝΕΣ,
Ισπανικὸν μυθιστόρημα κατὰ μετάφρασιν Ἀντ. Φραβασίλη, (συνέχεια).—
Α. Γ. Κωνσταντινίδου : ΔΙΑ ΤΡΙΑ ΡΟΥΒΛΙΑ, διήγημα, (συνέχεια).

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

προπληρωτῆς

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσῷ 15.
Ἐν Ῥωσίᾳ ρούβλια 6.

Λήγοντος τὴν 31^{ην} Ὀκτωβρίου τοῦ
Δ' ἔτους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστο-
ρημάτων», ὅσοι τῶν κκ. Συνδρομη-
τῶν μας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθή-
σωσιν ὡς τοιοῦτοι καὶ κατὰ τὸ Ε' ἔ-
τος, παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσι
τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγκαίρως, ἵνα μὴ
διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐ-
παρχίαις ἀνανεοῦντας ἡ νεωστὶ ἐγ-
γραφομένους συνδρομητὰς ἡμῶν

Δωροῦμεν :

Τὸν ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ Σ' τοῦ συνεργάτου ἡμῶν
Αἰσώπου, κομψότατον τομίδιον, ἐπὶ ἀρίστου χάρτου
καὶ ὀραίου χρωματιστοῦ ἐξωφύλλου τοῦ κ. Θέμου
Ἀρρίνου.

Εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲ

Τὸν ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ Σ' καὶ τὸν
ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, τὴν ἐκ 400
σελίδων Ἀθηναϊκὴν μυθιστορίαν τοῦ συνεργάτου ἡ-
μῶν κ. Γρ. Δ. Σεροπούλου.

Εὐκαιρία διὰ τοὺς συνδρομητὰς
ΤΩΝ «ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ»

Συμβληθέντες μετὰ τῆς διευθύνσεως τῆς Ἑβδομά-
δος δυνάμεθα νὰ παράσχωμεν εἰς πάντα συνδρομητὴν
ἡμῶν τὸν Δ' Τόμον (β' περιόδου) τῆς Ἑβδομάδος
ἀντὶ δραχμῶν 6, τῆς ἀρχικῆς τῆς τιμῆς οὗσης ὁρ.
10 διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ φρ. χρ. 12 διὰ τὸ
ἐξωτερικόν.

Ἐν τῷ τόμῳ τούτῳ περιέχονται Κοινωνικαὶ εἰκό-
νες, Ἱστορικαί, Καλλιτεχνικαί, Φιλολογικαὶ καὶ
Κριτικαὶ Μελέται, Ἠθογραφαί, Μουσικαὶ Ἐπιθεω-
ρήσεις, Παραδόσεις, Χρονογραφικά, Βιομηχανικά,
Ἐκπαιδευτικά, Περιγραφαί, Ἐντυπώσεις καὶ Ποιήσεις
τῶν ἐγκριτωτέρων ἡμῶν λογογράφων καὶ ποιητῶν καὶ
Διηγήματα πρωτότυπα καὶ μεταπεφρασμένα.

Ὁ τόμος οὗτος εἶνε ἀληθὲς ἀπόκτημα διὰ πάντας,
διότι πρὸς σύνταξιν αὐτοῦ συνεργάσθησαν οἱ ἐγκρι-
τώτεροι τοῦ ἔθνους λόγιοι καὶ τοιοῦτον τὸν συνιστά-
μεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν.

Ἡ ἐν Αἰγύπτῳ γενικὴ ἐπιστασία
τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων»
ἀνετέθη τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Πα-
ναγιώτῃ Γριτσάνῃ (Βιβλιοπωλεῖον
Ἀπόλλων). Τῷ ἰδίῳ ἀνετέθη καὶ ἡ
ἐγγραφή νέων συνδρομητῶν, ἐπίσης καὶ
ἡ ἀνανέωσις συνδρομῶν διὰ τὸ Ε' ἔ-
τος καὶ δι' ὅ, τι δὴποτε ἀφορᾷ τὰ «Ἐ-
κλεκτὰ Μυθιστορήματα».

Ἡ Διεύθυνσις.

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΟΙ ΤΡΕΜΟΡ

ΣΟΛΑΝΖΗ ΦΑΡΖΕΑΣ

[Συνέχεια]

Ἀκριβῶς πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο εἶχεν ὑ-
πηρεσίαν.

Ὁ ὑπὸντάς τὸν καθυστήχασεν.

— Ἰσως εἶναι ψευδὴς διὰδοσις, ὑπέ-
λαβε, διότι δὲν πρέπει νὰ πιστεύη τις ὅ, τι
λέγεται !

Ὁ συμβολαιογράφος δὲν ἦτο ἐκτάκτου
γενναιότητος, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπωφελεῖ ἀ-
ποστολὴν, ἣν εἶχε νὰ ἐκπληρῶσῃ θὰ δι-
ήρχετο διὰ μέσου σώματος Βαυαρῶν
ἢ Σαξῶνων. Ἐσκέφθη πρὸς τοῦτοίς, ὅτι
δὲν ἦτο ἄνθρωπος τοῦ πολέμου, ἀλλ' εἰ-
ρηνικὸς χαρτοφύλαξ καὶ ἄνθρωπος τῆς
γραφίδος· ὅτι δὲν συλλαμβάνουσι τοὺς
ἀνθρώπους ἄνευ λόγου, καὶ ὅτι δὲν φε-
νεύουσιν ὅταν οὗτοι ὦσιν ἀβλαβεῖς πολί-
ται, καὶ ἔτριψεν ἐκ νέου τὰς χεῖρας.

Ἡ τετάρτη Δεκεμβρίου 1870 ἦτο ἀ-
ξιόλογος δι' αὐτόν· θὰ ἦτο ἀναμφιβόλως
ἡ ὀρασιότερα ἡμέρα τοῦ ἐπαγγέλματός του.

Ὁ κύριος Δελαρόκ θὰ ὑπέβαλλε πρὸς
ὑπογραφὴν τῷ πλουσιωτέρῳ αὐτοῦ πελά-
τῃ, ποᾶξιν, ἥτις θὰ τῷ ἀπέφερε μεγάλην
ἀμοιβήν.

Ἡδύνατο νὰ περιφρονήσῃ τὴν πενίαν
τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ν' ἀγοράσῃ, ἐν
εἰρήνῃ, μίαν ἑκαυλιν.

— Ἄς σπεύσωμεν, φίλε μου, ἄς σπεύ-
σωμεν, εἶπεν εἰς τὸν Ἰάκωβον, ὅστις τῷ
ἐχρησίμευε καὶ ὡς γραφεύς. Ἄς φύγωμεν.

Ὁ μαρκήσιος δὲ Τανναί, ὅστις τὸν ἐξέ-
λεξε διὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην περίστασιν,
ἦτο ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες ὑπο-
μονὴν δὲν ἔχουσιν, ἄλλως τε δὲ αἱ παραγ-
γελῖαι αὐτοῦ ἦσαν ὀρισμέναι, διαγεγραμ-
μέναι σαφῶς, ἐπιτακτικαί, εὐκρινέσταται.

Συνήθως ὁ μαρκήσιος ἐπεφόρτιζε τὸν
κύριον Δελαρόκ διὰ μόνας τὰς ὑποθέσεις
τῶν εἰς Μορβὰν κτημάτων αὐτοῦ, διὰ τὴν

πώλησιν τοῦτέστι τῶν δασῶν του, τὰς
ἀγορὰς μικρῶν κτημάτων καὶ τινὰς ἄλ-
λας ἀσημάντους πράξεις. Ἀλλ' οἱ Παρί-
σιοι ἐπολιορκοῦντο.

Αἱ ταχυδρομικαὶ δὲ περιστρεφαὶ δὲν ἐδέ-
χοντο παραγγελίας πρὸς σύνταξιν γαμη-
λίων συμβολαίων.

Ὁ κύριος δὲ Τανναί ὅθεν εἶχεν ἀπο-
στείλει εἰς τὸν ἐν Σατώ-Σινὸν συμβολαιο-
γράφον του, ἐπὶ τῇ περιπτώσει τοῦ γά-
μου αὐτοῦ μετὰ τῆς Σολάνζης Φαρζέας,
τὰς διαταγὰς του ἐν λεπτομερείᾳ, χωρὶς
οὐδὲν νὰ παραλείψῃ, οὔτε τὴν σύνταξιν,
ἣν ἔμελλε νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς συγγε-
νεῖς τῆς μελλονύμφου, ὅπως δυνηθῶσι νὰ
ζήσωσιν ἐντίμως, οὔτε τὴν ἐπιχορήγησιν
τῇ μαρκησίᾳ, ἐν περιπτώσει θανάτου αὐ-
τοῦ, οὔτε τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ υἱοῦ τῆς
Σολάνζης, ὅρου, ἄνευ τοῦ ὁποίου ἡ συγ-
κατάθεσις δὲν θὰ ἐδίδοτο.

Ὁ μαρκήσιος ἦτο τόσῳ σαφῆς, ὥστε
ἀντίρρησις δὲν ἐπετρέπετο.

Χάρις εἰς τὰς τοιαύτας παραγγελίας
τοῦ οὐκυρίου Ἀνσθέρτος Δελαρόκ εἶχε συν-
τάξῃ διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ χειρὸς πράξιν,
ἐν ἣ οὐδεὶς ἐλησμονεῖτο καὶ ἐν ἣ ρηταί
διατυπώσεις, δωρεαί, ὁμολογίαι τινές, ἦσαν
συντόμως ἀνεπτυγμέναι, τοποθετημέναι,
λεπτολογημέναι ἐν τάξει, ἐν μακροῖς σειρᾷ
ἄρθρων, οὕτως ὥστε ἡδύνατο νὰ θεωρηθῇ
τὸ συμβόλαιον ἐκεῖνο ὡς ἀριστοῦργημα
εἰς τὸ εἶδος του.

Ὁ κύριος Δελαρόκ ἦτο ὁ κατ' ἐξοχὴν
ἄνθρωπος τῶν τύπων.

Διὰ τοὺς τύπους οὐδεὶς τῶν συναδέλ-
φων του ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἀπώτερον
ἀκόμη, ἡδύνατο νὰ καυχηθῇ ὅτι θὰ τὸν
ἐμιμεῖτο.

Ἐὰν ἐμμένωμεν εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ
χαρακτῆρός του, τοῦ ἐν γένει παιδαριώ-
δους, τοῦτο πράττομεν, διότι ὡς ἐκ τοῦ
ἔρωτος τούτου πρὸς τοὺς τύπους, προέ-
κυψαν θλιβερά γεγονότα.

Μεγάλα συμβάδαντα ἔχουσιν ἐνίοτε ἀσή-
μαντον ἀφορμὴν.

Ὁ κύριος Δελαρόκ ἦτο εὐχαριστημένος
εἰς ἄκρον διὰ τὸ ἔργον του ἐκεῖνο.

Ἦτο καθ' ὅλα ἐν τάξει καὶ δικαίως
ἐκαυχᾶτο διὰ τοῦτο.